

चरकः

“विवस्त्रानिव तेजोभिर्नभस्त्रानिव वेगतः ।
राजः चरेर्जगत् सर्वं प्राप्नुयात्कोकसम्भतेः ॥
तर्कोद्भित्तः स्मृतिमान् स्त्रीयभावाप्रकाशकः ।
क्षेत्रायाससहो दक्षः सर्वत्र भयवर्जितः ॥
सुभक्तो राजसु तथा काव्याणां प्रतिपत्तिमान् ।
दृपो निहन्त्याचारेण परराष्ट्रं विचक्षकः ॥
काञ्चो मन्त्रकुशलान् संवत्सरचिकित्सकान् ।
तथान्यानपि युञ्जीत समर्थान् सुहृत्तैः ॥
अक्रुद्धांश्च तथासुखान् दृष्टार्थान् तस्मात्प्रियः ।
पायस्त्रिणस्तापसुदौर्ण्यं परराष्ट्रं नियोजयेत् ॥
स्वदेशपरदेशज्ञानं सुशीलान् सुविचक्षणान् ।
गार्गाह्यान् बहुशैव चरणां विनियोजयेत् ॥
नैकस्य वचने राजा चारस्य प्रथमं वदेत् ।
द्वयोः सम्बन्धमात्राय तद्दुक्तं कार्यमारभेत् ॥
तस्माद्राजा प्रयुञ्जीत चरान् बहुदुखान् वधून् ।
नीरेतोवामनाः कुजास्तद्विधा ये च कारवः ॥
भिक्षुव्यचारेणा दास्यो मालाकार्यः कलाविदः ।
अन्तःपुरगतां चार्तां निर्हरेयुरलक्षिताम् ॥
प्रकाशश्चाप्रकाशश्च चरस्तु द्विविधो मतः ।
अप्रकाशोऽयसुदृष्टः प्रकाशो दूतसंज्ञकः ॥”
इति भोजराजकृतयुक्तिकल्पतरुः ॥ # ॥
अक्षयतमेदः । भौमः । चलः । इति मेदिनी ।
रे, ३० ॥ खल्लनपक्षी । इति शब्दमाला ॥
कपर्दकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ मेघकूर्कटतुला-
मकरलक्षणानि । इति श्लोतिषम् ॥ अस्थिर-
विभूतिमित्रं चलमटनं स्वलितनियममपि चरमे ।
इति दौषिका ॥ (यथा, तिथितत्त्वे ।
“चरलक्ष्णे चरांशे वा स्थापनश्च विसर्जनम् ॥”
जङ्गमे, त्रि । यथा मनुः । ७ । १५ ।
“तस्य चर्याणि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥”
तथाच चरके स्रजस्थाने २७ अध्याये ।
“चरः शरीरावयवाः स्वभावो धातवः क्रिया ।
लिङ्गं प्रमाणं संस्कारो मात्रा चास्मिन् परीक्ष्यते ॥
चरोऽनूपजलाकाशधन्वाद्यो भक्षसंविधिः ।
जलजानूपनाशैव जलानुपचराश्च ये ॥
गुरुभस्याश्च ये स्रज्याः सर्वे ते गुरवः स्मृताः ॥”
चरकः, पुं, (चर एव । स्वार्थे कन् ।) चारः ।
इत्युणादिकोषः ॥ पर्यटः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(चरति गच्छति वेत्ति वेदवेदकादीनि सर्व-
शास्त्राधीति । चर + अच् ततः कन् च । यद्वा
चर इव महोदृतं द्रष्टुमागतः । चर + इवाधे
कन् ।) सुनिवेशः । तत्कृततत्सामकप्रत्ययः ।
तयोर्वत्प्रतिर्थाया,—
“यदा मत्स्यावतारेण हरिणा वेद उद्धृतः ।
तदा प्रेयश्च तत्रैव वेदं साङ्गमवाप्रवान् ॥
अथर्वान्तर्गतं सन्ध्यायुर्वेदश्च लब्धवान् ।
एकदा स महोदृतं द्रष्टुं चर इवागतः ॥
तत्र लोकान् गदैर्यस्तान् अथया परिपीडितान् ।
स्यलेषु बहुषु ययान् त्रियमाणांश्च दृष्टवान् ॥
तान् दृष्ट्वातिदयायुक्तस्त्वं दुःखेन दुःखितः ।
अनन्तस्त्रिन्ध्यामास रोगोपशमकारणम् ॥
संचिन्त्य स स्वयं तत्र सुनेः पुत्रो बभूव ह ।

चरया

यतश्चर इवावातो न ज्ञातः केनचिद्दयतः ॥
तस्माच्चरकगमासौ विख्यातः चितिमखले ।
स भाति चरकाचार्यो देवाचार्यो यथा दिवि ॥
सहस्रवदनस्यांशो येन धंसो रजां कृतः ।
आत्रेयस्य सुनेः शिष्या अप्रिवेशादयोऽभवन् ॥
सुनयो बहुयस्तैश्च कृतं तन्नं स्वकं स्वकम् ।
तेषां तन्नाणि संस्कृत्य समाहृत्य विपश्चिता ॥
चरकेयात्मनो नाम्ना अन्योऽयं चरकः कृतः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
चरटः, पुं, (चरति वृद्धतीव विचरतीर्थः । चर +
वाङ्मकारात् षट् ।) खल्लनपक्षी । इति शब्द-
माला ॥
चरखं, क्ली, (चर + भावे ल्युट् ।) गमनम् ।
(यथा, ऋग्वेदे । ६ । ११४ । ६ ।
“यत्राहुकामं चरखं चिनाके त्रिदिवे दिवः ॥”
भक्षयम् । (यथा, मनुः । २ । १२६ ।
अल्लना भेक्षचरखमभक्षिश्च च पावकम् ।
अनातुरः सप्तराजमकीर्णव्रतचरैः ॥”
आचारः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५०७ ॥ (यथा,
ऋग्वेदे । १० । १३६ । ६ ।
“अचरसां गन्धर्वाणां ऋगाणां चरणे चरन् ॥”
चरखः, पुं क्ली, बहुधादिः । (यथा, प्रश्नोत्तरे । ४ । ३ ।
“न पृच्छेच्चरखं गोत्रं न च विद्यां कुलं न च ।
अतिथिं वैश्वदेवान्ते आह्वे च भगुरब्रवीत् ॥”
अपि च महाभाष्यवचनम् । यथा,—
“सहदाख्यातनिर्याह्या गोत्रं च चरथैः सह ॥”
“चरणशब्दो वैदिकदेशवाची कठारिरूपः ॥” इति
सुश्रुतधोषटीकास्तदुर्गादासः ॥ मूलम् । गोत्रम् ।
इति मेदिनी । खे, ७७ ॥ (चरतीति । चर + ल्युट् ।
चरत्यनेनेति करणे ल्युट् वा । अथमाङ्गम् । तत्-
पर्यायः । पादः २ पत् ३ वृद्धिः ४ । इत्यमरः ।
२ । ६ । ७१ ॥ विक्रमः ५ पदः ६ आक्रमः ७ ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ क्रमणः ८ चलनः ९
क्रमः १० । इति हेमचन्द्रः । ३ । २०० ॥ पदम् ११
पात् १२ । इति जटाधरः ॥ (यथा, मनुः ।
६ । २७७ ।
“अङ्गुलीयस्त्रिभेदस्य ऋदेयेत् प्रथमे गृहे ।
द्वितीये हस्तचरणौ तृतीये वधमर्हति ॥”
श्लोकचतुर्थभागः । यथा, उत्तरनाकरे अध्याये ।
“श्रेयं गाथास्त्रिभिः षडभिश्चरणैश्चोपलक्षिताः ॥”
चरणग्रन्थिः, पुं, (चरणस्य ग्रन्थिः ।) गुल्फः ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । ६१५ ॥
चरणयूहं, क्ली, (चरणानां वेदशाखानां यूहो-
ऽत्र ।) वेदशाखविरचितचतुर्वेदविवरणशास्त्रम् ।
तच्च वेदशब्दे द्रष्टव्यम् ॥
चरयायुधः, पुं, (चरण एवायुधं अस्त्रविषयो
यस्य ।) कुक्कुटः । इत्यमरः । २ । ५ । १७ ॥
(पर्यायोऽस्य यथा,—
“कुक्कुटः कसवाकुः स्यात् कलयच्चरयायुधः ।
ताम्रचूडकाया दक्षो यामनादी शिखण्डिकः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥
अस्य मांसगुणादिकं कुक्कुटशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

चरिता

चरयास्त्रे, त्रि । यथा, रामायणे । ३ । ५६ । ३५ ।
“तुच्छपक्षप्रहारेण जटायुश्चरयायुधः ॥”
चरमः, त्रि, (चरतीति । “चरेच ।” उर्णा ५ ।
६८ । इति अमच् ।) अन्तः । पश्चिमः । इत्यु-
णादिकोषः ॥ (यथा, मनुः । २ । १६४ ।
“उत्तिष्ठेत् प्रथमं चास्य चरमं चैव संविशेत् ॥”
चरमश्चाभ्यत्, पुं, (आं विभर्त्तीति । भ् + क्तिप् ।
ततः चरमश्चाभ्यौ आभ्येति कर्मधारयः ।)
अन्ताचलः । इत्यमरः । २ । ३ । २२ ॥
चरमाचलः, पुं, (न चलतीति पश्चात् अचलः
पर्वतः । ततः चरमश्चाभ्यौ अचलश्चेति कर्म-
धारयः ।) अक्षपर्वतः । इति चिकित्सोपेयः ॥
चरमादिः, पुं, (चरमश्चावावद्विश्वेति ।) अन्ता-
चलः । इति हेमचन्द्रः ॥
चराचरं, क्ली, (चराचरयोः समाहारः ।) जगत् ।
इति मेदिनी । रे, २६० ॥ (तथा च मनुः । १ । ५७ ।
“एवं स जायतुस्तप्राभ्यामिदं सर्वं चराचरम् ।
सञ्जीवयति चाणव्यं प्रमापयति चाणव्यः ॥”
आकाशः । इति धरणी ॥ जङ्गमानज्जमम् ।
यथा, देवीमाहात्म्ये ।
“तथा विद्वन्वते विश्वं जगदेतच्चराचरम् ॥”
चराचरः, त्रि, (चरचलं आचरो अवहार-
चेष्टादिकं तौ विद्येतेऽस्मिन् ।) जङ्गमः । इत्य-
मरः । ३ । १ । ७४ ॥ अक्षः । इति विश्वः ॥
इहः । इति हेमचन्द्रः ॥ कपर्दके पुं । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (चरतीति चरो जङ्गमः अचरः
स्थावरः । चरेण सह अचरः । स्थावरचङ्गमः ।
यथा, भागवते । ३ । ६ । ६ ।
“युञ्जोभान्योन्ममावाद्यसिन्धोकाचराचराः ॥”
चरिः, पुं, (चर + “सञ्ज्ञेधातुश्च इत् ।” उर्णा ४ । २ । ७ ।
इति इत् ।) पशुः । इत्युणादिकोषः ॥
चरितं, क्ली, (चर + भावे क्तः ।) चरिणम् ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भागवते । १० । ११ ।
“कथितो वंशविस्तारो भवता सोमसन्धयोः ।
राज्ञाचोभयवंशानां चरितं परमाद्भुतम् ॥”
तद्द्विविधं यथा, उज्ज्वलनीलमयी ।
“अनुभावाच्च लीला चैत्युत्थते चरितं द्विधा ।
अनुभावा अजङ्गाराखाः उद्गाखराखाः
वापिकाखाश्च । लीला स्थावराविक्रीडा राव-
कक्षकखेलाद्या चारुक्र्रीडा प्रकीर्तिता । तास्यैव
वेणुवाहं गोदीहः पर्यतोद्धारो गौडूतिर्गमना-
दिका ॥” (यथा, गीतगोविन्दे । १ । २ ।
“वाग्देयताचरितचरितचित्तचरिता ॥”
वाच्यलिङ्गु । चर + कर्मणि क्तः । कृतम् । आच-
रितम् । यथा, रामायणे । १ । ६ । ११ ।
“श्रुत्वा पूर्वं काच्यनीजं देवर्षेणारदाहपिः ।
लोकादन्विष्य भूयश्च चरितं चरितव्रतः ॥”
चरितार्थः, त्रि, (चरितः कृतः अर्थः प्रयोजनं
येन सः ।) प्राप्तप्रयोजनः । यथा, कुमार-
सम्भवे । २ । ७ ।
“पुराणस्य कवेस्तस्य चतुर्भुवसमीरिता ।
प्रतिचारासीच्छब्दानां चरितार्था चतुष्टयी ॥”